

Intervenció LBR 20110526

Compareixença Germà Gordó sobre el Cas Palau i el finançament irregular de CDC

Permetin-me que comenci amb un breu relat sobre algunes dades que val la pena recordar sobre els fets als que es refereix aquesta compareixença, i que aporten certa llum per entendre bé el cas:

Els fets: Quatre dades sobre el context cas Ferrovià

1. En el marc del conegut Cas Palau, en el qual ja hem assistit la confessió dels senyors Millet i Montull per l'apropiació indeguda de fons –pel desfalc- del Palau de la Música en benefici propi, l'informe de l'Agència Tributària de 29 de juliol de 2010 conclou que l'expresident del Palau i principal imputat Fèlix Millet canalitzava les aportacions del principal mecenes de l'entitat cultural, Ferrovià-Agroman, cap a la Fundació Trias Fargas, ara Fundació CatDem, vinculada CDC, a canvi d'adjudicacions d'obra pública.
2. Aquest informe certifica que les aportacions de la constructora servien per satisfer "la contraprestació" d'unes obres públiques adjudicades pels darrers governs de CiU, com la Ciutat de la Justícia i la L9 de Metro.
3. L'informe constata que les relacions Ferrovià-Palau no eren les típiques entre patrocinat i patrocinador, ja que l'aportació de la constructora estava molt per sobre de la de qualsevol altre (aproximadament 12 milions d'euros = cost de 4 escoles noves de 2 línies).
4. A més, les aportacions que feien al Palau anaven seguides de registres gairebé immediats destinats a pagaments a la Fundació Trias Fargas o empreses com New Letter, Letter Graphic o Hispart, segons l'informe de l'Agència Tributària, que suposadament no van fer treballs per al Palau però sí per a CiU i les seves campanyes.
5. En aquest context, el 25 d'octubre de 2010 el Jutge instructor sol·licita a les parts que es posicionin sobre com abordar aquest possible cas de finançament irregular de Convergència Democràtica de Catalunya per part de Ferrovià, a través de la Fundació del Palau de la Música.
6. La resposta de la Fiscalia data de 27 d'octubre de 2010 i és molt clara:
 - a. Que es formi peça separada de la principal, és a dir de la denominada CAS PALAU, consistent en el FINANÇAMENT IRREGULAR DE CDC PER FERROVIÀ.
 - b. Pel que fa a les imputacions:
 - i. Ampliar les imputacions a Felix Millet, Jordi Montull i Gemma Montull pels nous fets que apareixen a la llum arran de l'informe de l'Agència Tributària.
 - ii. Imputar els responsables de totes les empreses implicades en el cas (GPO, Altraforma, Hispart SA, New Letter; Market Directo, Letter Graphic SL).
 - iii. Imputar Pedro Buenaventura Cebrián que apareix en molts documents com a contacte del Sr. Millet a Ferrovià-Agroman.
 - iv. Imputar Daniel Osácar, tesorero de CDC, com a presumpte receptor dels fons del Palau, procedents de Ferrovià, desviats a CDC.

- v. Imputar Àngel Colom Colom, per la percepció amb càrrec a fons del Palau de 75.126,51 €, actuant en nom de la Fundació Privada Espai Catalunya (per un conveni de pedagogia clarament aliè a les funcions pròpies del Palau de la Música).

7. La resposta (datada el 15 de novembre de 2010) del Consorci del Palau de la Música, participat per l'Administració de la Generalitat, per l'Ajuntament de Barcelona i per l'Administració general de l'Estat, fou aquesta:

- a. Que es formi peça separada (per la complexitat de la causa, el seu volum i per afectar a subjectes en part diferents dels imputats per la causa principal).
- b. Ampliar les imputacions pel que fa als nous implicats en el cas. No em reiteraré perquè es tracta de les mateixes imputacions que l'escrit de Fiscalia. Les mateixes. Repeteixo: les mateixes imputacions.

De fet, és tracta d'una coincidència de posicions que respon també a una principi d'actuació de l'AGE i demanada pels representants del Ministeri de Cultura: si el Ministeri Fiscal defensa l'interès públic, i les Administracions públiques també, no hauria de ser gens estrany la coincidència de posicions. El contrari, en canvi, sí que sembla grinyolar, per expressar-ho de forma suau...

- 8. En aquest context es produeix el canvi de Govern a la Generalitat de Catalunya posterior a les eleccions del 28N. Un Govern del que vostè n'esdevé Secretari el dia 29 de desembre de 2010. Deixa enrere, així, la seva tasca de gerent de CDC.
- 9. El dia 4 de gener de 2011 s'aprova el decret d'estructura del Departament de la Presidència en el que es concreta que el entre les funcions del titular de la Secretaria del Govern hi ha la Coordinació del Gabinet Jurídic de la Generalitat.
- 10. El dia 11 de gener de 2011, una setmana després, es cessa l'anterior director del Gabinet Jurídic de la Generalitat i es nomena la nova directora: Margarida Gil i Domènech.
- 11. Tan sols 6 dies després, el 17 de gener de 2011, es registra un escrit al Jutjat d'instrucció elaborat pel Gabinet Jurídic de la Generalitat, "en nom del Consorci del Palau" – repeteixo, en nom del Consorci- en el que s'insta a donar marxa enrere a les dues qüestions sol·licitades tot just dos mesos enrere. Ni peça separada, ni cap més imputació que les de la peça principal.

El motiu que s'al·lega? Que de les declaracions de Millet, Montull i gemma Montull no sembla que es desprengui la veracitat de cap nou fet... Parem atenció: El que s'admetia, per tant, és que entre l'informe de l'Agència Tributària i les declaracions dels imputats (i confessos pel que fa a la causa principal del cas palau) es donava més credibilitat a aquests darrers!!!). És greu, senyors, no m'ho negaran...

- 12. Però el sainenet no acaba aquí: ni 24 hores després, un nou escrit elaborat pel Gabinet Jurídic també "en nom del Consorci" torna a entrar a registre del Jutjat d'instrucció, que al·legant "incongruència per error material" acaba d'aportar tota la confusió (permetin-me, confusió volguda) al cas.

Diu: "Sol·licito al Jutjat que tingui per presentat aquest escrit i acordi de conformitat amb el cos del mateix, si es procedeix a l'obertura de la peça separada, que no es realitzin les imputacions

sol·licitades tant pel Ministeri Fiscal com per aquesta part en el nostre escrit del 15 de novembre de 2010”.

Què ens diu, doncs? Llegim-ho bé... Que si hi ha peça separada, no s'ampliïn les imputacions als representants de CDC i de les empreses implicades en el cas.

13. A la vista d'aquests escrits, El jutge instructor dicta interlocutòria immediatament després, el 20 de gener de 2011, en la que denuncia la “posició canviant i particularment confosa” del Consorci, una posició que, segons ens diu, evidencia la seva completa desorientació. Per aquest motiu ens diu: “aquesta desorientació, canvis de criteri, negació d'alguns perjudicats de què s'investiguin determinats fets obeeix a motius completament aliens a l'àmbit jurídic processal” i per tant no poden ser considerats (no poden ser tinguts en compte) per el jutge instructor (ens recorda).
14. El 17 de març de 2011, el Jutge instructor confirma bona part de les imputacions sol·licitades per Fiscalia, inclosa la de Daniel Osácar.

Acabo aquí amb els fets. Crec que són prou aclaridors...

Una prèvia: la distinció entre dues qüestions: peça separada i imputacions

Té sentit vincular el pas enrere en les imputacions que afecten a membres de CDC i als representants de les empreses implicades en el presumpte cas de finançament irregular de CDC?

No, rotundament, no! I vostè, com a jurista ho sap perfectament. Es tracta de qüestions que no tenen res a veure l'una amb l'altra.

Per tant... Què evidencia el segon escrit?

- Voluntat de confusió: ja se sabia que hi hauria peça separada i s'aprofita per dissimular la voluntat real... No importa tant que hi hagi o no peça separada (més quan ja se sap que no es podrà evitar) sinó que s'aitin aquestes noves imputacions que afecten directament el partit.
- Consciència de la unilateralitat del canvi de posició i voluntat d'escenificar una certa suavització de la petició feta 24 hores abans (de pas enrere tant en la peça separada com en les imputacions).

La gravetat d'una decisió unilateral

I arribats a aquest punt, permeti'm que li recordi un detall, un petit detall: que l'escrit elaborat pel Gabinet Jurídic es va entrar “en nom del Consorci del palau de la Música”, un Consorci participat per l'Administració de la Generalitat, per l'Ajuntament de Barcelona i per l'Administració general de l'Estat (en una proporció del 45 - 27,5 - 27,5 % de contribució a les seves despeses, respectivament).

És cert, en el seu moment, les tres administracions van acordar que la defensa jurídica del cas es faria materialment pels advocats de la Generalitat, els quals actuarien, en el cas, exercint la representació del Consorci (del Consorci; no de la Generalitat).

Encara no ens consta a data d'avui que prèviament a una decisió com la de:

- fer marxa enrere en un escrit prèviament presentat pel propi Consorci
- separar-se de la posició defensada també per fiscalia
- separar-se de les constatacions manifestades per l'Agència Tributària
- retirar la sol·licitud d'imputació a membres de CDC
- retirar la sol·licitud d'imputació de representants d'empreses implicades

... i tot plegat en un cas de presumpte finançament de CDC a través del Palau de fons procedents de Ferroviaria que arribaven al Palau en forma de pretès patrocini quan en realitat eren "la contraprestació" d'unes obres públiques adjudicades pels darrers governs de CiU a aquella empresa.

Per això som aquí.

Per això som aquí. La ciutadania -i nosaltres en som els seus representants- ha de saber quins són els motius que han portat a la Generalitat a actuar com ho ha fet, unilateralment, prescindint i imposant-se a l'Estat i a l'Ajuntament, i posant en risc els propis interessos de la Generalitat i en definitiva, els interessos públics, en no perseguir els presumptes implicats en un cas de finançament irregular d'un partit polític, senzillament perquè és el seu...

Si fos per vostès, avui no seriem aquí, no ens enganyem. I seguiríem sense tenir ocasió de conèixer els fets i sobretot els motius.

Els nostres argument els hem exposat sobradament tant quan vam demanar la seva compareixença en la CAI com quan –després que vostès ho impedissin- ho vam fer en aquesta Comissió de Justícia. S'hi van apuntar quan van veure que tenien la votació perduda... Quan la trinxera ja no era suficient...

- els arguments de CiU: contradicció arguments CAI – arguments CJUS. Lectura fragments

Preguntes

- A. Va informar en cap moment al president del Consorci del palau de la Música, el Sr. Artur Mas, de la necessitat de modificar l'estratègia de defensa del Cas Ferroviaria/CDC?
- B. Després de tota la seqüència de fets que hem examinat, creu vostè sincerament que el canvi de posició es pot presentar com una decisió tècnica?
- C. Creu realment que no perseguir, per part d'una Administració Pública, els presumptes culpables d'una sèrie de fets delictius confirmats per l'Agència Tributària pot justificar-se "per raons de seguretat jurídica i en exercici de la necessària prudència processal" (com argumenten en el seu informe lliurat al parlament sobre aquesta qüestió, en data 4 d'abril d'enguany)?
- D. Permeti'm que vagi més enllà: sap vostè què significa el principi de seguretat jurídica i de prudència processal?
- E. Creu vostè sincerament que retirar la sol·licitud d'imputació a membres de CDC i a representants d'empreses que haurien participat en aquesta operació de finançament il·legal (amb fons procedents de la contraprestació per l'adjudicació d'obres públiques per part del Govern de CiU fins a 2003) és una bona manera de defensar l'interès públic i l'Estat de Dret? Diguem-ho clar: creu vostè que protegir membres de CDC perquè no siguin perseguits per la justícia és defensar l'interès

general?

- F. Pesen més aquells principis (els de seguretat jurídica i de prudència processal, i la interpretació que vostè en fa), que el deure de defensar l'interès públic?
- G. Què entén que fa el Ministeri Fiscal, que sí que sol·licitava aquestes imputacions? No defensava l'interès general? O creu que Fiscalia "entrava en campanya", com va afirmar el President Artur Mas a principis de novembre passat?
- H. I permeti'm que acabi amb una pregunta potser més personal... s'imaginava vostè en donar la indicació del canvi de postura al Gabinet Jurídic que avui hauria de donar compte davant d'aquesta cambra?

RÈPLICA

No tenim cap mena de dubte del problema que hi ha en el rerefons de tot al que hem pogut assistir en els darrers mesos sobre el cas de presumpte finançament irregular de CDC a través del Palau de la Música: també aquí es tracta d'una nova mostra de confusió de govern/partit/país.

Però no es confonguin: l'interès general de la Generalitat i de les Administracions representades en el Consorci no és l'interès de CiU. L'interès general del país no és l'interès partidista de CiU.

I a la inversa, l'interès de CiU no és l'interès general.

I a permeti'm que li digui: la feina que han fet, a més, és "potinera", impròpia d'algú que arriba a toc de trompeta de l'Himne dels millors.

Recorda aquella campanya institucional de fa molts anys? "La feina ben feta té futur". Aquesta no passarà el filtre d'aquella campanya. De fet, pel que hem pogut veure ja, no ha passat ni el filtre del jutge instructor.

Acabo. Vostè ha perdut l'oportunitat d'explicar-se clarament avui aquí. D'explicar els veritables motius.

Vostè, que s'estrena en el seu càrrec de Secretari del Govern i s'estrena en la seva primera compareixença parlamentària, quedarà marcat d'ara en endavant com aquell que va voler amagar els motius reals d'una decisió injustificable; com aquell que va voler amagar la veritat sota una catifa. Aquesta serà la seva etiqueta a partir d'ara i amb ella haurà de conviure.

Moltes gràcies.